

kun have Hjemmearbejde. Af disse Aarsager har Udvalget ikke fundet Anledning til at foreslaa Ændringer i Lovforslaget, som skulde bevirke, at ogsaa disses Løn skulde gaa op til fulde 600 Kr. Naar f. Eks. Tredie-Skrivers Løn for Odense Amt kun er 367 Kr., viser det sig, at han kun skal være paa Kontoret fra Kl. 2—6 Eftermiddag, altsaa den halve Kontortid, og fordobler man 367 Kr., faar man jo over 600 Kr. Der er altsaa ingen Grund til at forhøje den Løn, og saaledes fremdeles, idet enkelte af Skriverne ogsaa have anden Beskæftigelse. En er f. Eks. Sergeant, han kan altsaa foruden at være Sergeant arbejde 3 Timer paa Amtskontoret og faar derfor et Vederlag, som er under 600 Kr., som han naturligvis er glad ved at faa. En anden har kun haft Hjemmearbejde, hvor meget eller hvor lidt, derom melder intet, og har derfor faaet sin Betaling, og det er noget, som vi ikke kunne blande os i, idet han er i Grunden ikke Kontorist, han faar som Skriver noget Arbejde i Ny og Næ, naar man har travlt paa Kontoret. En anden har det saaledes, at han ganske vist skal møde hele Kontortiden paa Kontoret, men han har da Tilladelse til inden for Kontortiden at arbejde for Amtsraadssekretæren, som giver ham Løn for dette Arbejde. Foruden denne Løn faar han altsaa Løn af Amtmanden, hvorved han rimeligvis naar betydeligt over de 600 Kr. Heller ikke for hans Vedkommende har Udvalget fundet Anledning til at stille Forslag om Forhøjelse af Lønnen.

Udvalget har altsaa været opmærksomt paa dette Forhold og har ikke noget at indvende imod, at Skriverne, naar de ere i Arbejde i hele Kontortiden, i Minimumsløn faa 600 Kr. Enkelte af Udvalgets Medlemmer, som nærmere ville gøre Rede for deres Standpunkt, have ønsket at gaa højere, nemlig til 700 Kr., men Udvalgets Flertal har ment, at det i hvert enkelt Tilfælde burde afgøres for sig indenfor selve Lovforslaget, fordi Forholdene ere saa uensartede. Der er jo Forskel paa, om det er en Elev paa en 16—17 Aar, der antages af Amtmanden, eller om det er en ældre Mand, der muligvis har tjent paa Kontoret i 5—6 Aar, er Familiefader osv. Overfor disse forskelligartede Forhold ønsker Udvalgets Flertal at staa frit, saa at det, naar denne Lov, som jo maa revideres hvert femte Aar i Henhold til Loven af 26. Marts 1870, igen kommer til at foreligge til Behandling, i hvert enkelt Tilfælde kan tage sin Beslutning. Men Princippet, at den ældre veltjente Konto-

rist skal kunne faa en Løn paa 600 Kr. og derover, er Udvalgets Flertal altsaa ikke imod. Det vil, som sagt, staa med fri Hænder og med frit Skøn, naar den Tid kommer.

Andet og mere har jeg i Øjeblikket ikke at sige om den Ting. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Sveistrup: Det hedder i den af Udvalget skrevne Betænkning, at 600 Kr. pleje at være Normen for en Skriverløn, og der henvises ogsaa senere til denne Løn som Normalløn. Overfor dette Synspunkt har jeg ment at burde tage Forbehold. Jeg lagde for Resten ogsaa Mærke til, at den ærede Ordfører (S. Sørensen) nævnte, at det var den almindelige Minimumsløn, og det er ogsaa rigtigere. Forholdet er nemlig i Virkeligheden, at over Halvdelen af de Skrivere, som omtales i det omhandlede Lovforslag, have over 600 Kr., nemlig 7—8 og 900 Kr. og ogsaa derover, men der er saa en Del, som har 600 Kr., og en Del, som har under 600 Kr., og nu har altsaa Udvalget været af den Mening, at hvad der er under 600 Kr., er for lidt, naar der ikke er særlige Forhold til Stede. Jeg har været af den Mening — jeg skal bemærke, at jeg kun taler paa egne Vegne —, at ogsaa 600 Kr. maa siges at være lovlig lidt, naar det angaar Personer, som stille hele deres Arbejdskraft til Raadighed for Kontoret, og naar det ikke er ganske unge Personer, men Folk, der have været der 5 til 6 Aar. Det Eksistensminimum, som er fritaget for Skat, er for Provsbyerne for en enkelt Person og for et Par Ægtefolk uden Børn 700 Kr., og der turde maaske nok heri ligge et Vink om, at Lovgivningsmagten regner med, at under 700 Kr. kunne to Personer vanskeligt leve. Kommer man saa til Familier med Børn, er det skattefri Eksistensminimum noget højere, idet der lægges 85 Kr. til for hvert Barn, saa at for en Familie med 3 Børn, der kan kaldes en Normalfamilie, er Eksistensminimum 950 Kr. Overfor den Kendsgerning mener jeg, at det er rigtigt at pointere, at man ingenlunde kan anse 600 Kr. for et passende Vederlag for en Familieforsørger, og det er det, jeg har udtrykt her.

Rettelse.

Sp. 4413, L. 11: „opfylde Grundloven“, læs: „ændre Grundloven“.